

gjøre opmærksom paa, at det kun er i fuldstændig Overensstemmelse med samtlige tidligere Erklæringer, der have foreligget om dette Spørgsmaal, og naar jeg har set paa et andet Sted gjort gjældende, at det var en Regel, som ikke opstillede i det Haffnerste Straffelovforslag, begriber jeg ikke, hvorledes Mand, der overhovedet have sat sig ind i dette Forslag, kunne udtale sig saaledes. So, den Regel stod i det Haffnerste Straffelovforslag, og da den var udstemt ved 2den Behandling af Sagen uagtet Krigsministerens Modstand, foreslog Krigsministeren det paany ved 3die Behandling og erklærede Lovforslaget for fuldstændig uantageligt for sig, hvis man vedtog en saadan Regel, og derefter var det, at jeg som Formand i Udvalget, støttet af Udvalgets daværende Ordfører, paa Flertallets Vegne udtrykkelig udtalte, at vi vilde være tilbøjelige til at følge den haitarede daværende Krigsminister, naar han kunde føre Straffeloven igennem i den Skikkelse, han forlangte ved 3die Behandling. — Se, mine Herrer, saaledes er dette Forslags Historie, og jeg henstiller blot til rolig Overveelse, hvordan man vil se paa denne Sag, og om man virkelig anser det for at være rigtigt at opstille de Bestrafgninger, her ere gjorte gjældende, først i det Dieblis, da der er Spørgsmaal om endelig at kunne faae en Straffelov.

Jeg skal til Slutning give nogle Meddelelser om, hvorledes denne Sag staar i Forhold til det Bestaaende og i Forhold til de tidligere foreliggende Forslag. Jeg tror, det vilde have sin mere end statistiske Interesse, at være Medlemmer blive nogle kjendte dermed. Jeg kunde næsten fristes til at bede dem tage et Blyant i deres Haand for at notere de Spørgsmaal, som det virkelig her dreier sig om. — Den nugjældende Straffeordning har, som vi Alle vide, den hele Række af mer eller mindre barbariske Straffe, der jo hidrøre fra en svunden Tid. De ere nævnte saa tidt: Rottingslag indtil 150, Krumslutning indtil 48 Timer, Lamp, Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse og som extraordinær Straf Bindestraf i Felten og endelig Bøien ombord i Flaaden. Det er hele Rækken af de særlige militære Straffe, og Nedsættelsen i de Meniges 2den Klasse har jo den særegne Beskaffenhed, at den aabner Afgang ikke alene for Jurisdiktionschefen, men ogsaa for lavere staaende Befalingsmænd ned til Lieutenanter, til at kunne prygle disse Folk med 15 Slag Rotting. Den nuværende Straffelov hjemler ingen politiske Rettigheder for Krigsmagten. Den hjemler ingensomhelst Undtagelse fra Hilspligten, det er fuldstændig overladt til den arbitrære eller den domsmyndige Magt at træffe Afgjørelse om Straf for Undladelse af at hilse, og den har det fulde Omfang, det fulde Omraade for den arbitrære Straffemyndighed, saaledes som den foreligger i det oprindelige Regjeringsudkast. Det er den nuværende Ordning. Det Forslag, som tid-

ligere Regjeringer her have fremsat, er det samme Standpunkt, hvorpaa Spiremindretallet her i Sælen, efter al Sandsynlighed støttet af Flertallet i det andet Thing, have stillet sig paa under alle de Forhandlingener, det her tidligere har dreiet sig om. Dette Forslag gaar ud paa at erstatte Brygl og Krumslutning med staaende Arrest. (Berg: Hvad skulle de erstattes for?) Ja, her dreier det sig kun om Angivelse af Kjendsgjeringer. Det være Medlem kan vist ikke anse det for saa urimeligt een Gang at faae Kjendsgjeringer at høre. De tidligere Forslag, altfaa samtlige Regjeringsforslag, og som jeg angav det, saaledes som Spiremindretallet til Stadighed havde stillet sig, gik ud paa at afskaffe Brygl og Krumslutning og sætte i Stedet Anvendelse af staaende Arrest. Det er dette Standpunkt man tidligere her paa det Bestemteste har modsat sig fra Flertallets Side, idet man har gjort gjældende — og jeg tror fremdeles med Rette — at der ved Erstatning af Krumslutning med staaende Arrest Intet vilde vindes. Jeg anser endogfaa staaende Arrest for at være en pinligere og for Soldatens Helbred mere angribende Straf end Krumslutning, og ved Siden deraf havde disse Forslag ikke nogen væsentlig Forandring fra det Bestaaende. I 1871—72 behandlede dette Forslag af Folkethinget, og Resultatet heraf blev, at man udstemte Anvendelsen af den staaende Arrest, men i Stedet indfattede Anvendelsen af Nedsættelse i de Meniges anden Klasse, men uden Anvendelse af Brygl. Man opstillede altfaa her fra Folkethingets Side en ren og bar Værestraf for Militæretaten, en Straf, hvis Skarphed i og for sig vilde være den Gaan, som dertil var knyttet. Og vel at mærke, mine Herrer, her dreiede det sig om noget Andet end den Gaan, de mulig tro at kunne lægge ind i Bøiestrafpen, thi Bøiestrafpen er en Straf overgaaet een Gang for alle, men Nedsættelse i de Meniges anden Klasse er en Gaan, der er knyttet til Soldaten og det for lang Tid, mulig for bestandig. Det var Folkethingets Stilling i 1871—72, og foruden dette ingen anden Forbedring i det Bestaaende, fremdeles ligeledes Opretholdelse af enhver anden Regel, dog med en Tilføjning og det var den, at Enhver, der havde været straffet i mere end 10 Dage, skulde ligge til Efertjeneste i ligesaa lang Tid, som han havde været straffet. Saa kom det Haffnerste Forslag i 1876—77. Det gik ud paa, at lade ogsaa Nedsættelsen i de Meniges anden Klasse falde, men til Gjengjæld indføre som extraordinær Straf ved alle Toppesamlinger, baade i Fred og i Krig, Anvendelse af Bindestraffen, hvis Karakter jeg ikke her behøver nærmere at beskrive, og Anvendelse af Bøien fremdeles paa Flaaden. Men foruden at alt Andet bevaredes uforandret, saledes ved Siden deraf til, at Efertjeneste skulde træde i Kraft for Samtlige, der havde været straffede mere end 5 Dage, altfaa en væsentlig Skerpelse af Reglerne om Efert-